

De ark van Noach

Genesis 5 - 9

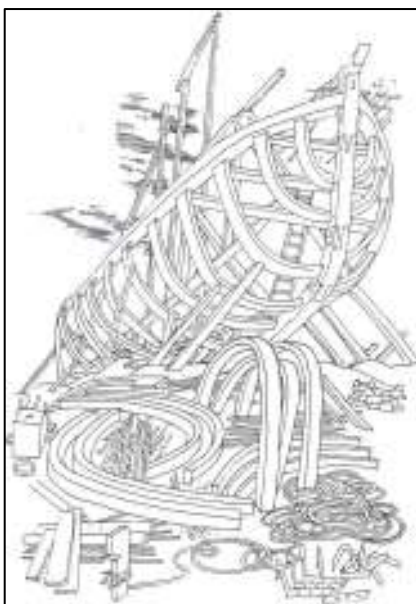
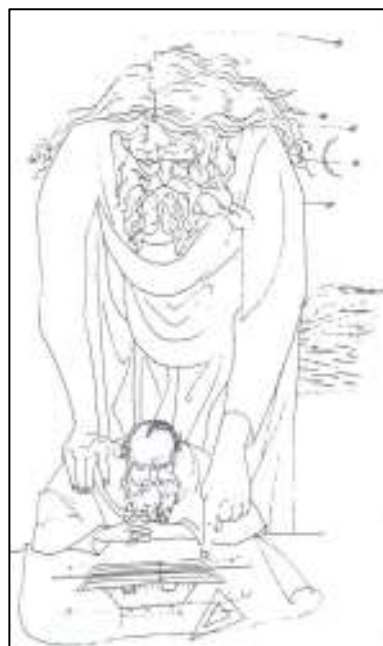
Gen. 5.28 Toen Lamech honderd tweeën tachtig jaar was, verwekte hij een zoon. 29 Hij noemde hem Noach, want hij zei: Uit de grond die door Jahwe vervloekt is zal hij ons vertroosting brengen, bij ons werken en zwoegen.

Gen. 6.9 Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was een rechtschapen man; hij bleef te midden van zijn tijdgenoten een onberispelijk leven leiden en hij richtte zijn schreden naar God. 10 Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafet. 11 De aarde was voor de ogen van God verdorven en vol gewelddaden. 12 En God zag hoe bedorven de aarde was, want alle mensen op de aarde gingen verkeerde wegen. 13 God zei tot Noach: "De dagen van de mensen zijn geteld, want zij zijn er de schuld van dat de aarde vol gewelddaden is. Ik ga hen met de aarde vernietigen. 14 Gij moet een ark van pijnhout bouwen; met riet moet gij de ark maken, en ze van binnen en van buiten met pek bestrijken. 15 Als volgt moet gij ze maken: de ark moet driehonderd el lang zijn, vijftig el breed en dertig el hoog. 16 Het dak dat gij op de ark aanbrengt moet één el naar buiten

uitsteken. In een van de zijden moet gij een deur aanbrengen; ook moet gij een onderste, een tweede en een derde ruim maken. 17 Want ik sta op het punt een watervloed over de aarde te brengen, die alle levende wezens onder de hemel zal verdelgen; alles wat zich op de aarde bevindt, zal omkomen. 18 Met u zal ik een verbond aangaan; gij moet u inschepen in de ark, met uw zonen, met uw vrouwen met de vrouwen van uw zonen. 19 Van alle levende wezens moet gij verder één paar in de ark brengen, om ze met u samen in leven te doen blijven; een mannelijk en een vrouwelijk dier moet het zijn. 20

Van de verschillende soorten vogels, van de verschillende soorten vee, van de verschillende soorten dieren die over de grond kruipen, moet één paar met u meegaan en aldus in leven blijven. 21 Breng verder allerlei etenswaar bijeen en leg daar een voorraad van aan, zodat gij zelf en de dieren te eten hebt". 22 Noach deed dit; alles wat God hem geboden had, voerde hij uit.

Gen. 7.11 Het was in het zeshonderdste levensjaar van Noach, de zeventiende dag van de tweede maand; op die dag braken alle bronnen van de diepte los, de sluisen van de hemel gingen open. 12 en regen viel op de aarde, veertig dagen en veertig nachten achtereen. 13 Op die eigen dag ging Noach de ark binnen met Sem, Cham en Jafet, de zonen van Noach, en met

zijn vrouwen de drie vrouwen van zijn zonen; 14 en samen met hen kwamen ook al de verschillende soorten wilde beesten, al de verschillende soorten tamme kruipende dieren, al de verschillende soorten vogels, al het gevogelte, alles wat vleugels heeft. 15 Van alle levende wezens kwamen er telkens twee bij Noach in de ark. 16 Er kwamen mannelijke en vrouwelijke dieren, van alle levende wezens, zoals' God had geboden. En Jahwe deed de deur achter hem dicht. 17 Veertig dagen lang hield de vloed over de aarde aan. Het water steeg en tilde de ark op, tot hoog boven de aarde.

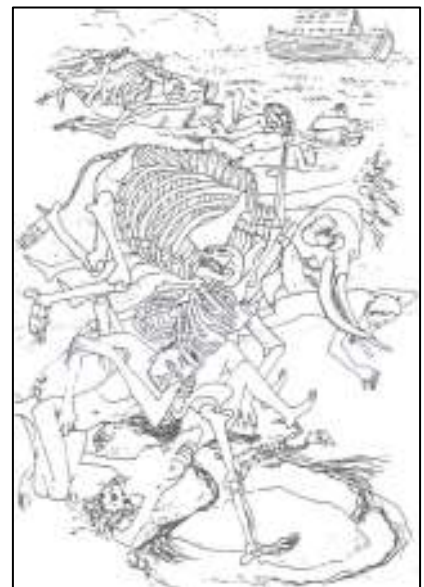
19 Het water bleef zo toenemen op de aarde dat het al de hoge bergen onder de hemel bedekte. 23 Al wat op de aardbodem bestond werd verdelgd: de mensen, de viervoetige dieren, de kruipende dieren en de vogels in de lucht werden van de aarde verdelgd. Alleen Noach, en die bij hem in de ark waren, bleven in leven. 24 Het water bleef stijgen op de aarde, honderdvijftig dagen achtereen.

Gen. 8.1 Toen dacht God aan Noach, en aan al de wilde en de tamme dieren, die bij hem in de ark waren. En God deed over de aarde een wind gaan, waardoor het water begon te zakken. 2 De bronnen van de diepte en de sluizen van de hemel werden gesloten, en de regen uit de hemel hield op. 3 Het water zakte gestadig van de aarde weg. Na verloop van honderdvijftig dagen begon het te verminderen. 4 Op de zeventiende dag van de zevende maand kwam de ark op de bergen van Arafat te liggen. 5 Het water nam geleidelijk af tot de tiende maand; op de eerste dag van de tiende maand werden de toppen van de bergen zichtbaar. 6 Na verloop van veertig dagen opende Noach het venster dat hij in de ark had aangebracht. 7 Hij liet een raaf los, die heen en weer bleef vliegen tot het water op de aarde was opgedroogd. 8 Toen liet hij een duif los, om te zien of het water al van de aardbodem

was weggezakt. 9 Maar de duif vond geen plek waar haar pootjes konden rusten, en keerde bij hem terug in de ark; want het water bedekte nog heel de aardbodem. Noach stak zijn hand uit, pakte de duif en haalde ze weer bij zich in de ark. 10 Nu wachtte hij nog eens zeven dagen, en liet toen opnieuw een duif uit de ark los. 11 Toen de duif tegen de avond bij hem terugkwam, droeg zij een groen olijfblad in de bek. Toen begreep Noach dat het water van de aarde weggezakt moest zijn. 12 Hij wachtte nog eens zeven dagen, en liet toen opnieuw een duiflos; maar deze keerde niet meer bij hem terug. 13 In het zeshonderdeneerste jaar, op de eerste dag van de eerste maand, begon het water boven de aarde op te drogen. Nu schoof Noach het dak van de ark opzij en keek naar buiten; en zie, de aardbodem was droog. 14 Op de zeventwintigste dag van de tweede maand was de aarde droog.

15 Toen sprak God tot Noach en zei: 16 "Ga uit de ark, met uw vrouw, uw zonen en de vrouwen van uw zonen. 17 Laat alle dieren die bij u zijn mee naar buiten komen, alle levende wezens, vogels, viervoetige dieren en kruipende dieren; dan kunnen zij weer de aarde bevolken, weer vruchtbaar zijn en talrijk worden op de aarde". 18 Toen ging Noach met zijn

zonen, zijn vrouwen de vrouwen van zijn zonen naar buiten. 19 Ook alle viervoetige dieren, alle kruipende dieren, alle vogels en al wat op de grond kruipt, soort bij soort, verlieten de ark. 20 Toen bouwde Noach een altaar ter ere van Jahwe; hij deed een keuze uit de reine vogels, en droeg op het altaar brandoffers op. 21 Jahwe rook de aangename geur en zei bij zichzelf: "Nooit meer zal Ik de aardbodem vervloeken vanwege de mensen: het hart van de mens is immers* geneigd tot het kwade van jongs af aan. Ook de andere levende wezens zal Ik nooit meer treffen, zoals Ik nu gedaan heb. 22 Zolang de aarde bestaat, blijft er zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht. Nooit houdt dat op".

Gen. 9.1 Toen zegende God Noach met zijn zonen en zei tot hem: "Wees vruchtbaar, word talrijk en bevolk de aarde. 2 Er zal vrees en schrik zijn bij alle dieren op de aarde, bij alle vogels in de lucht, bij alles wat op de grond kruipt en bij alle vissen in de zee; onder uw heerschappij zijn ze gesteld. 3 Alles wat leeft en beweegt zal u tot voedsel dienen; dat alles schenk Ik u naast het groene gewas. 4 Alleen vlees met de ziel - vlees met het bloed er nog in - moogt gij niet eten. 5 Ook uw eigen bloed zal Ik teruggeisen: van alle dieren zal Ik het teruggeisen en ook van de mensen, van de mensen onderling, zal Ik het leven de mens teruggeisen. 6 Wie het bloed van een mens vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten, want als zijn beeld heeft God de mens gemaakt. 7 Wees dan vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en word er talrijk.

12 En God zei: "Dit is het teken van het verbond, dat Ik instel tussen Mij en u, en alle levende wezens die bij u zijn, voor alle geslachten. 13 Ik zet mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde. 14 Wanneer Ik op de aarde de wolken samenpak en de boog in de wolken zichtbaar wordt, 15 dan zal Ik denken aan het verbond tussen Mij en u en alle levende wezens, alles wat leven heeft. De wateren zullen nooit meer zwellen tot een vloed om al wat leeft te verdelgen. 16 Als de boog in de wolken staat, zal Ik hem zien en daarbij denken aan het altijdduerend verbond tussen God en alle levende wezens, alles wat op aarde leeft".

Selectie uit een bijbeltekstvertaling van het Noachverhaal uit het boek Genesis Hoofdstuk 5-9. Het hele verhaal is te lezen op <https://rkbijbel.nl/kbs/bijbel/willibrord1975//genesis/6> en volgende. In de nieuwe Bijbelvertaling (NBV) kan je het verhaal lezen op <https://www.debijbel.nl/bijbel/NBV/Genesis-6>

